

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Verwerende partij: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Prejudiciële vraag

Dient artikel 1 van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken ⁽¹⁾, aldus te worden uitgelegd dat procedures die ertoe strekken aanspraken te doen gelden van de Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse (BUAK) op toeslagen jegens werkgevers naar aanleiding van de detachering van werknemers die hun arbeid niet gewoonlijk in Oostenrijk verrichten, of in het kader van een uitzending van werknemers naar Oostenrijk of jegens buiten Oostenrijk gevestigde werkgevers naar aanleiding van de tewerkstelling van werknemers die hun arbeid gewoonlijk in Oostenrijk verrichten, „burgerlijke en handelszaken” zijn waarin de genoemde verordening moet worden toegepast, ook als deze aanspraken van BUAK op toeslagen weliswaar betrekking hebben op civielrechtelijke dienstverbanden en dienen ter dekking van de civielrechtelijke, uit de dienstverbanden met de werkgevers voortvloeiende aanspraken van de werknemers op vakantie en loondoorbetaling tijdens vakantie, maar

- zowel de hoogte van de aanspraken van de werknemers op loondoorbetaling tijdens vakantie jegens BUAK als ook de hoogte van de aanspraken van BUAK op toeslagen jegens de werkgevers niet middels een overeenkomst of cao, maar bij besluit van een Oostenrijkse federale minister worden bepaald,
- de door de werkgevers aan BUAK verschuldigde toeslagen niet alleen dienen ter dekking van de kosten van de loondoorbetaling aan de werknemers tijdens vakantie, maar daarnaast ook ter dekking van de administratiekosten van BUAK en
- aan BUAK in verband met de uitoefening en handhaving van haar aanspraken op dergelijke toeslagen krachtens de wet ruimere bevoegdheden toekomen dan aan een particulier, doordat
- de werkgevers op straffe van een geldboete verplicht zijn om per geval alsmede doorlopend maandelijks terugkerend inlichtingen te verstrekken aan BUAK met gebruikmaking van de door BUAK ter beschikking gestelde communicatiekanalen, mee te werken aan controlemaatregelen van BUAK en deze te gedogen, inzage te verlenen in de loon-, bedrijfs- en overige administratie en informatie aan BUAK te verstrekken en
- BUAK in het geval van schending van informatieverplichtingen door de werkgevers het recht heeft om de door de werkgevers verschuldigde toeslagen op grond van eigen onderzoek te berekenen, waarbij BUAK in dat geval aanspraak heeft op toeslagen ongeacht de feitelijke verhoudingen van de detachering respectievelijk de tewerkstelling voor het door BUAK berekende bedrag?

⁽¹⁾ PB 2012, L 351, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 4 oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tegen H.

(Zaak C-582/17)

(2017/C 424/35)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Verweerder: H.

Prejudiciële vraag

Moet verordening (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend [...] aldus worden uitgelegd dat slechts de lidstaat waar het verzoek om internationale bescherming voor het eerst is ingediend, is belast met het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat, met als gevolg dat een vreemdeling alleen in die lidstaat krachtens artikel 27 van de Dublinverordening in rechte kan opkomen tegen een onjuiste toepassing van een in hoofdstuk III van die verordening genoemd verantwoordelijkheids criterium, waaronder artikel 9?

⁽¹⁾ PB 2013, L 180, blz. 31; hierna: „Dublinverordening”.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 4 oktober 2017 — Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tegen R.

(Zaak C-583/17)

(2017/C 424/36)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Verweerder: R.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet verordening (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend [...] aldus worden uitgelegd dat slechts de lidstaat waar het verzoek om internationale bescherming voor het eerst is ingediend, is belast met het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat, met als gevolg dat een vreemdeling alleen in die lidstaat krachtens artikel 27 van de Dublinverordening in rechte kan opkomen tegen een onjuiste toepassing van een in hoofdstuk III van die verordening genoemd verantwoordelijkheids criterium, waaronder artikel 9?
- 2) In hoeverre is bij de beantwoording van vraag 1 van belang dat in de lidstaat waar het verzoek om internationale bescherming voor het eerst is ingediend reeds een besluit op dit verzoek is genomen dan wel de vreemdeling dit verzoek voortijdig heeft ingetrokken?

⁽¹⁾ PB 2013, L 180, blz. 31; hierna: „Dublinverordening”.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Vestre Landsret (Denemarken) op 12 oktober 2017 — Skatteministeriet / Baby Dan A/S

(Zaak C-592/17)

(2017/C 424/37)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteministeriet

Verwerende partij: Baby Dan A/S